

Dosarul nr. 2rac-236/16

Instanța de fond: Judecătoria Rezina – A. Balan

Instanța de apel: CA Chișinău – V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilică

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Camera de Licențiere în pricina civilă la acțiunea Camerei de Licențiere împotriva Societății cu Răspundere Limitată „АЛБИ ГРУПП” privind retragerea licenței de activitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

Camera de Licențiere s-a adresat la data de 18 septembrie 2015 cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „АЛБИ ГРУПП” privind retragerea licenței de activitate seria A MMII nr. 048687 din 04 mai 2015 pentru genul de activitate „magazine duty-free”, obligarea depunerii formularului licenței retrase la ghișeiul Camerei de Licențiere (f.d. 3-4).

În motivarea cererii reclamanta a indicat, că în baza decizie nr. 1451 din 04 mai 2015 SRL „АЛБИ ГРУПП” i-a fost eliberată licența seria A MMII nr.048687 pentru desfășurarea activității „magazinelor duty- free”.

La data de 03 septembrie 2015 în adresa Camerei de Licențiere a parvenit sesizarea Guvernului Republicii Moldova nr. 0402-84 din 03 septembrie 2015 privind încălcările admise de SRL „АЛБИ ГРУПП” și a condițiilor de licențiere.

Urmare a examinării sesizării și a dosarului de licențiere s-a constatat, că SRL „АЛБИ ГРУПП” în cadrul desfășurării activității licențiate a încălcat art. 95¹ alin. 1, lit. b) și alin. 9 Cod Vamal.

În baza celor constatate și în temeiul art. 7 alin. 2, lit. a), art. 21, alin. 3 al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, art. 95¹ alin. 1, lit. b), alin. 9 și art. 97³ Cod Vamal s-a emis Decizia nr. 185 din 15 septembrie 2015 privind

retragerea licenței seria A MMII nr. 048687 din 04 mai 2015 pentru activitate „magazinele duty- free”.

Prin hotărîrea Judecătorei Rezina din data de 10 noiembrie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Camera de Licențiere împotriva SRL „АЛБИ ГРУПП” privind retragerea licenței de activitate (f.d. 22-24).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 10 decembrie 2015 Camera de Licențiere a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea hotărîrii contestate cu emiterea unei hotărîri noi privind admiterea acțiunii înaintate de către Camera de Licențiere privind retragerea licenței de activitate seria A MMII nr.- 048687 din 04 mai 2015 pentru genul „ activitatea magazinelor duty- free”, obligarea SRL „АЛБИ ГРУПП” să depună formularul licenței retrase la ghișeul Camerei de Licențiere (f.d. 29-30).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 16 martie 2016 s-a respins apelul declarat de către Camera de Licențiere, s-a menținut hotărîrea contestată (f.d. 52).

În motivarea soluției sale instanța de apel a stabilit, că prima instanță a determinat corect raportul juridic, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, fiind reținute următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

La data de 03 septembrie 2015 Camera de Licențiere a fost somată de către Guvernul Republicii Moldova despre parvenirea sesizărilor prin canale diplomatice, despre schemele de contrabandă cu țigări în proporții deosebit de mari ce utilizează destinația – paravan „Transnistria” aflate în atenția organelor polițienești la nivel european, fiind atrasă atenția asupra activității SRL „АЛБИ ГРУПП”, solicitându-se verificarea operativă a tuturor datelor ce au legătură cu SRL „АЛБИ ГРУПП”, în primul rând operațiile de import- export a produselor de tutungerie, precum și luarea măsurilor ce se impun conform normelor legale.

Prin decizia Camerei de Licențiere nr. 185 din 15 septembrie 2015 s-a retras licența de activitate seria A MMII nr.- 048687 din 04 mai 2015 pentru genul „ activitatea magazinelor duty- free”, eliberată pe numele SRL „АЛБИ ГРУПП”.

La caz s-a constatat, că Camera de Licențiere nu a prezentat probe ce atestă existența faptelor ce servesc temei pentru retragerea licenței, nu s-a indicat ce acțiuni concrete au fost comise de SRL „АЛБИ ГРУПП”, iar în lipsa expunerii unor încălcări comise, nu poate fi apreciată ca probată încălcarea pretinsă. Referirea la o normă de drept nu este suficientă pentru retragerea licenței de activitate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 03 mai 2016 Camera de Licențiere a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei hotărîri noi de admitere a acțiunii integral (f.d. 59-62).

În motivarea recursului recurenta a indicat, că la emiterea hotărîrilor contestate instanțele judecătorești nu au aplicat legile care impuneau imperiozitatea aplicării

acestora, fiind interpretate în mod eronat normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 martie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 11 aprilie 2016, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește

Recursul depus de către Camera de Licențiere la 06 mai 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Camera de Licențiere este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele judecătorești, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei

de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Camera de Licențiere asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Camera de Licențiere inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Camera de Licențiere împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, în pricina civilă la acțiunea Camerei de Licențiere împotriva Societății cu Răspundere Limitată „АЛБИ ГРУПП” privind retragerea licenței de activitate.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas